

Een preek van William Gadsby: Het woord van Gods genade

uitgesproken in Londen op dinsdagavond 31 mei 1843;

overgenomen uit Bibliotheek Overjarig Koren 87^e jaargang nr. 4,

“En nu, broeders, ik beveel u Gode, en het woord Zijner genade, Die machtig is u op te bouwen, en u een erfdeel te geven onder al de geheiligden.” Handelingen 20:32

De personen die hier het adres zijn, zijn de broeders; en de apostel ‘beveelt hen Gode’; hij vertrouwt hen toe aan de zorg en de veilige bewaring van God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest. De HEERE bracht me op dit punt een groot aantal jaren geleden, dat als u de Drie-eenheid wegneemt, of één Persoon binnen de personele Godheid van de Drie-eenheid, ik dan werkelijk geen hoop op de zaligheid heb. Als de leer van de drie onderscheiden personen binnen de ene ongedeelde Jehovah geen waarheid zou zijn, dan geloof ik dat ik zo zeker verdoemd zal worden als dat de duivel verdoemd is. Ik heb geen hoop, afgezonderd van die heilige leer. Indien ik geen belang heb bij de verkiezing van de Vader, en bij de zegeningen die Hij als een schat bewaart in Zijn Zoon, die ‘alle geestelijke zegeningen’ worden genoemd, dan is er niets wat in mijn noden zal voorzien. Indien ik geen belang heb bij de verzoening en gerechtigheid van de God-Mens, de Middelaar, dan heb ik geen hoop op vergeving, en ook niet dat ik rechtvaardig voor God kan staan; het bloed van een enkel mens, hoe goed deze mens ook geweest kan zijn, zal nooit de kern van mijn helse ziekte raken; ook kan de gerechtigheid van een enkel mens een schurk als ik nooit rechtvaardigen, en mij voor God onbesmet en rein voorstellen. Een uitwendige kennis van deze waarheden, zoals die geopenbaard zijn in het Woord, kan de mening vormen en de reden voor beschouwing en gesprek leveren; maar ik gevoel voor God dat ik aan mijn geweten een Goddelijke toepassing van die waarheden moet krijgen door de onoverwinnelijke kracht van God de Heilige Geest, of zij zijn van geen werkelijk nut voor mij. En dus bewijst ik, dat ik, zonder een belang in de onderscheiden personen en de personele bemoeienis van een drie-enige God, en zonder een belang in deze drie-enige God verbonden met mijn zaligheid, helemaal geen zaligheid heb. Ik moet zinken, en voor eeuwig zinken. Alsdan wens ik ertoe in staat gesteld te worden, u, door de vreze Gods, in de handen van deze drie-enige God, te bevelen. ‘En nu, broeders, ik beveel u Gode, en het woord Zijner genade, Die machtig is u op te bouwen, en u een erfdeel te geven onder al de geheiligden.’

- I. In de eerste plaats, de broeders wordt ‘het woord van Gods genade bevelen’.
- II. Dat machtig is u op te bouwen.

I. De broeders wordt het woord van Gods genade bevelen. Nu lijkt het mij toe, dat de Bijbel, of het nu wet of evangelie betreft, door de HEERE is gegeven, in de meest strikte zin, voor het gebruik van Zijn uitverkorenen; en ik meen, als God geen uitverkoren volk had gehad, de Bijbel er in deze wereld nooit geweest zou zijn. Ik grond het op zulke Bijbelgedeelten als deze: ‘Al wat tevoren geschreven werd, werd tot onze lering geschreven’ (Rom. 15:4) en wederom: ‘Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is, opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust’ (2 Tim. 3:16,17). En zo vinden wij dat deze waarheid, in al haar facetten, de mens Gods toebehoort.

‘Wat’, zegt u, ‘kan de wet voor nut hebben voor de mens Gods?’ Deze komt in de handen van de Geest, om van al zijn valse hoop niets heel te laten, om zijn wettige verwachtingen te verijdelen, om het oude bouwsel ineen te doen ploffen en tot ruïnes te doen vervallen, om ze als een berg afvalhout te laten liggen, zo bedorven als de duivel het kan doen. Want de wet ontdekt aan zonde en schuld; en wat zonde is, - ‘alle vormen van wellustigheid’. En zo vinden wij, wanneer de HEERE over dit onderwerp spreekt, Hij ons zegt: ‘Tot Zijn rechterhand was een vurige wet aan hen’ (Deut. 33:2). (King James: Uit Zijn rechterhand ging een vurige wet voor Zijn heiligen.) Sommige mensen vertellen ons dat deze wet de leefregel der heiligen is; maar dan proberen zij het vuur te blussen voordat zij het tot een leefregel maken; zij zeggen dat het geen ‘vurige wet’ is, wel als een leefregel voor hen. Maar God zegt dat het ‘een vurige wet voor Zijn heiligen’ is. En zo moet het geschieden, het afvalhout te verbranden en hen, als het ware, tot as te maken voor God; en dan doet de hoogheerlijke Koning ‘het woord van Zijn genade’ uitgaan, om in iedere situatie van het leven voor hen een zegen te zijn.

Ik bedenk dan, door 'het woord van Zijn genade', waaraan ik u in de vreze Gods wens te bevelen, behoren wij Zijn gezegend Evangelie te verstaan, in al haar facetten. Want ik ken niet één klein gedeelte van het Evangelie dat geen woord der genade is. 'Wat', zegt u, 'dan zult u daarin geen bevel vinden, of een gebod; dat kan geen genade zijn'. Jawel, toch is het zo. Het gebod dat Gods volk aanspoort God lief te hebben en elkaar lief te hebben is een genadig gebod; juist het bevel dat hen hun gehoorzaamheid beveelt, is een genadig bevel; en juist de berisping die hen berispt om hun ongehoorzaamheid is een genadige berisping, hen te doen stoppen met af te dwalen en het middel te zijn om hen dichterbij huis te brengen. En daarom, elk klein gedeelte van Gods Evangelie, in al haar facetten, is een genadige bedeling.

Maar nu enkele gedachten over dit 'woord van Gods genade'. U zult merken, dat de Heilige Geest ons zegt dat dit 'woord van genade' een woord van eed is. God heeft het plechtig in de wereld uitgevaardigd, jazeker, en in het geweten van Zijn volk, onder de plechtige bekrachtiging van Zijn eigen eed. 'Waarin God, willende de erfgenamen der belofte overvloediger bewijzen de onveranderlijkheid van Zijn raad, met een eed daartussen is gekomen (KJ. bevestigde het met een eed)' (Hebr. 6:17). Wat een vreemd, geheimzinnig stuk is dit! Hier is een gezelschap van arme zondaren, aan wie God belofte gedaan heeft, 'buitengewoon grote en kostelijke belofte', en zodanig is het ongeloof van hun hart, dat zij de belofte van God niet geloven. 'Wat dan', zegt God, 'zult u Mijn eed geloven? Indien u Mijn Woord niet kunt geloven, zo zal Ik u Mijn eed geven'. En omdat er geen meerdere was, zo nam Hij een eed op Zijn eigen heiligheid, Zijn eigen gerechtigheid, Zijn eigen waarheid, 'Hij zwoer bij Zichzelf, in welke het onmogelijk was dat God liege, opdat wij een sterke vertroosting zouden hebben, die de toevlucht genomen hebben (KJ. Die gevlucht zijn voor een schuilplaats), om de voorgestelde hoop vast te houden' (Hebr. 6:18). Nu, zij moeten dakloze schurken zijn die 'de toevlucht genomen hebben'; en voor hen die dakloos zijn, thuisloze schurken, die uit noodzaak gedrongen zijn tot Christus de toevlucht te nemen, heeft God met een eed gezworen, dat Hij hun God zal zijn, en dat Hij hen nooit zal verlaten noch zal begeven. Is dit niet een weergaloos toonbeeld van ongeëvenaarde genade? En kan het niet bij uitstek genoemd worden 'het woord van Gods genade'?

Maar zulke zondaren zijn wij, op zijn minst moet ik het voor mijzelf zeggen, dat ik zulk een verdorven, ongelovige schurk ben, dat er momenten zijn waarop ik niet bij machte blijf te zijn om Gods Woord of eed te geloven; en ik zit er heel erg naast als het bij sommigen van u ook niet het geval is. Ik kan de leer als de leer van God geloven, als de waarheid van God; maar vervolgens bestaat de levende godsdienst in het vertrouwd zijn met deze waarheden, en dat deze waarheden vertrouwd zijn met mijn hart. Bij machte te zijn met David te zeggen: 'Ik heb Uw rede in mijn hart verborgen' en kennende de gelukzaligheid van die waarheid: 'Heiligt de Heere God in uw harten'. 'Wat nu, hoe kan dit geschieden? Wij kunnen de Heere God niet heilig maken.' Nee; maar onder de Goddelijke kracht van God de Heilige Geest is er op een gevoelige en geestelijke wijze een plechtig afzonderen van God en Zijn Evangelie in het hart, terwijl het hart plechtig afgezonderd is van God, en terwijl het geloof de luisterrijke geheimenissen van het Evangelie van Gods genade beseft; en wanneer de gezegende Geest het geweten op die plek brengt, dan weten we iets af van het onmisbare bestaan van de geheimenissen van Gods Koninkrijk.

Nu dit 'woord van Gods genade', onder de plechtige belofte en eed van God, roept uit, draagt in zich, en openbaart aan het geweten van Zijn volk, door de kracht van de Geest, de vergeving om niet, van al hun zonden. Dat moet wel genade zijn, nietwaar, - vergeving van al hun zonden, die van het verleden, het heden en de toekomst? En er zijn plechtige momenten, wanneer dit 'woord van genade' met zulk een zoete, Goddelijke, luisterrijke kracht komt, dat de ziel gevoelt dat God 'al haar zonden in de diepten der zee geworpen' heeft (Micha 7:19); 'delgde hen uit als een nevel, en als een wolk; (KJ. Als een wolk en als een zware wolk)' (Jes. 44:22) en wanneer zij gezocht worden, zij niet gevonden zullen worden (Jer.50:20).

Ik 'beveel u', arme, ontgronde zondaren, gebrokenen van hart, dit 'woord van Gods genade'; en moge God het uw harten bevelen, dat u de gelukzaligheid van de vergeving moge gevoelen die van de Vader uitgaat, middels het bloed van de Zoon, en is verzegeld aan het hart door de kracht van de Heilige Geest. Dat u moge weten wat het is, metterdaad en in waarheid, de vergeving van uw zonden te beseffen en in de Heere Jezus Christus te triomferen.

Misschien is er enig zondaar aanwezig, die zegt dat hij dat een keer heeft genoten, en toch kan hij nu niet ieder part van de onmisbare Godsvreze serieus nemen. 'O!' zegt hij: 'Ik heb de vergeving genoten; God zei me dat

het mij vergeven was, en ik geloofde het, en ik geloof het nu; en wat maak ik mij nu dan zorgen over het genieten van de vergeving, of over de tegenwoordigheid van God? Ik maak mij geen zorgen daarover. Ik weet dat mijn zonden vergeven zijn, en ik naar de hemel zal gaan'. En waarom wilt u naar de hemel gaan? Ik kan het niet begrijpen waarom zulke kruiers naar de hemel willen gaan. Indien de tegenwoordigheid van God, indien de vreugde in de Heere slechts een dergelijk kort ogenblik is, zullen zij dan, al trekkend door zulk een woestijn als deze wereld is en zij zo vele steunsels nodig hebben, zullen zij zich er dan geen zorgen over maken, waarom zij naar de hemel willen gaan? Het is een aanmatiging; en als ooit een kind van God is toevertrouwd zulke ongewijde, aanmatigende grond te betreden, zo zeg ik u, omdat God God is, zult u straks in een of ander afschuwelijk doolhof zijn. Het is verschrikkelijk, verschrikkelijk God niet serieus te nemen, op afschuwelijke wijze de zonde en de satan uit te nodigen zich met u te verenigen om God te beledigen en het bloed van Christus te vertreden. Moge God u genadig zijn, en u bewaren voor zulk een verschrikkelijke aanmatiging, voordat het u in openlijke ongenade doet vallen. Want tenzij de Heere u stopt, het zal u geschieden. En misschien dat er in dit gezelschap enigen kunnen zijn die daar reeds zijn. U kunt drinken, u neemt uw glas, en kwebbelt over godsdienst; u zingt vrolijk, maakt uzelf gelukkig, en moedwillig gaat u op verboden paden; bedrijft ontucht en overspel, en nog steeds bent u gelukkig. Ver- \ schrikking grijpt uw zielen vast, voordat God u naar de hel zendt voor f uw afgrijselijke godslastering! Het betekent op gruwelijke wijze God te beledigen, en met de eeuwige waarheid te koop te lopen. Ik hoop dat de Heere mijn geest en de uwe ontzag zal inboezemen, broeders, tegen een dergelijk vreselijke aanmatiging.

Maar 'ik beveel u het woord der genade Gods', in het rijke, zoete vertoon van Zijn vergevende genade. Ik weet wat dat in zekere mate zal doen bij een zondaar in zijn geweten; het zal hem vernederen, het zal hem doen smelten, het zal hem zich doen schamen voor zijn zonden, en beschaamd doen staan vanwege zijn zonden. Hij zal weten wat de Heere bedoelt als Hij zegt: 'Gij zult gedachtig zijn en zult u schamen, en zult niet meer uw mond open doen, vanwege uw schande, wanneer Ik voor u verzoening doen zal over al hetgeen gij gedaan hebt' (Ez. 16:63). Hebt u zich ooit verheugd met schaamte? Getriomfeerd met schaamte? Bent u beschaamd en verward geweest vanwege uw ellendige natuur en levenswijze, en toch heeft u getriomfeerd in de geheimenissen van het kruis van Christus, en Gods vergevende genade daarin? Indien dit u is overkomen, dan hebt u een weinig kennis gekregen aan de zaligheid van Gods vergeving om niet. Ik beveel u dat gezegende 'woord van genade'.

Maar verder. 'Ik beveel u het woord Zijner genade', dat de rechtvaardiging voor de goddeloze brengt. 'Aan hem die niet werkt, maar gelooft in Hem Die de goddeloze rechtvaardigt' (Rom. 4:5). Dit schijnt een ongewoon geheimenis, of niet? 'De goddeloze te rechtvaardigen.' Hoe kan het in de wereld bestaan dat een rechtvaardig en heilig God 'de goddeloze rechtvaardigt?' Wat dan? U weet het, in de burgermaatschappij dienen we te bedenken dat het een afgrijselijke misdaad voor een rechter is, de goddeloze te rechtvaardigen; en toch onze God roept dit uit van de daken, en in het geweten van een zondaar, dat Hij 'de goddeloze rechtvaardigt'; Hij rechtvaardigt hem zonder de werken. Hoe? Heeft hij zijn zonde gerechtvaardigd - het door de vingers gezien? Nee; om Zijn heilige, rechtvaardige verontwaardiging tegen de zonde te tonen, heeft Hij die ten hoogste in de Persoon van Zijn Zoon gestraft, en op Hem gelegd dat wat een enkel mens nooit zou hebben kunnen dragen. Maar Hij was de Godmens; zoals de dichter Hart zegt:

'Met voldoende kracht, maar niets daarvan te ontzien.'

Hij ging Zijn volk langs, al haar zonden bracht Hij samen, haar zonden van nalatigheid en van bedrijf, tegen licht en tegen kennis in, in beginsel en in beoefening; en stelde die alle voor rekening van Zijn Zoon. Hij trok Zijn Goddelijk zwaard, en eiste volkomen genoegdoening; en als één jota onverzoend gebleven was, moest gerechtigheid al de uitverkorenen hebben verdoemd. Maar de gezegende Verlosser deed elke eis volkomen teniet; Hij droeg de straffende toorn, deed verzoening voor alle zonden, en 'deed ze te niet door Zijnszelfs offerande'. En Hij wrocht een gerechtigheid die Hij niet voor Zijn eigen nut wilde; Hij wrocht een gerechtigheid om weg te geven, - om hen te geven die er geen hadden. En God neemt deze gerechtigheid, plaatst die krachtig op de goddeloze, en zegt: 'Gij zijt rechtvaardig in deze gerechtigheid'. En alzo 'rechtvaardigt Hij de goddeloze' in de volmaakte gehoorzaamheid van Zijn Zoon. Het is op deze grond, daarom, dat de Heilige Geest zegt, wanneer Hij over Christus spreekt: 'Hij is voor ons tot zonde gemaakt, Die geen zonde gekend heeft, opdat wij rechtvaardigheid Gods in Hem zouden worden' (2 Kor. 5:21). En er is zulk een heerlijkheid in deze gerechtigheid, in dit 'woord van Gods genade', dat zelfs een geïnspireerde Paulus,

toen hij 'in de derde hemel opgetrokken' was, 'hetzij in het lichaam hetzij buiten het lichaam kon hij niet zeggen', toen hij de onuitsprekelijke taal van onsterfelijke heerlijkheid hoorde, - na dat verrukkelijke bezoek, werd zijn ziel hierop gebogen, - 'om gevonden te worden in Christus, niet hebbende zijn eigen gerechtigheid, die door de wet was, maar die door het geloof van Christus is, de gerechtigheid die van God is door het geloof (Fil. 3:9). Dit is zulk een heerlijke gerechtigheid, zo onsterfelijk uitnemend dat, zoals de goede Berridge zegt, daarmee zou u een engel kunnen beschamen: want er is geen engel in de hemel die niet een half zo goede, of een half zo heerlijke gerechtigheid als deze heeft. Want de engelen in de hemel verschijnen in een schepselheiligheid, en in een schepselgerechtigheid waarin zij geschapen zijn; maar hier is de heiligheid, hier is de gerechtigheid van God in onze natuur, geplaatst op onze rekening; en wanneer God de Geest het aan het geweten openbaart en ons daarmee in het openbaar kleedt, zijn wij in een ontzagwekkende vreugde gebracht om ons in het Evangelie van Gods genade te verheugen. 'Ik beveel u Gode, en het woord Zijner genade.' 'Doet aan de Heere Jezus Christus.' Arm kind van God, probeer Hem te dragen in uw naderen tot God, in uw lezen van Zijn Woord, in uw aanwezigheid bij het horen ervan, in uw binnengaan in Zijn huis, in uw aanvaarden van de bevelen van Zijn huis, in de toenaderingen van de dood, in de armen van de dood. Terwijl u de Heere Jezus Christus heeft, door geloof en in gevoelen, onder de zalving van God de Geest, zullen de armen van de dood een aangename bedstede maken, en daar zult u zoet in slaap vallen en gaan slapen in Jezus. 'Ik beveel u het woord Zijner genade;' en moge dit 'woord Zijner genade' u in uw zielen verrijken, en moge u een zaligheid erin vinden, in leven en in sterven.

'Ik beveel u het woord' van de belofte Zijner genade. Benauwdheden, beproevingen, verzoekingen, en moeiten moet u in deze wereld hebben. God zegt ons dat zij die 'niet in de moeite zijn als andere mensen, ook niet geplaagd worden met andere mensen', de goddelozen zijn; en ik zou liever geloven wat God zegt dan wat al de predikanten in de wereld zeggen, zij allemaal bij elkaar. Hij zegt, dat zij die goddelozen zijn. Maar wat Gods volk betreft, zij worden 'de ganse dag geplaagd, en iedere morgen gestraft (KJ. gekastijd)'. Hun plaag is een dagelijkse plaag. Salomo wist iets ervan toen hij de tempel inwijdde, en zei: 'Alle gebed en alle smeking, die van al Uw volk geschieden zal, die een ieder zal erkennen als de plaag van zijn eigen hart, hoor Gij dan in de hemel, Uw woonplaats' (1 Kon. 8:38-39); want hij verwachtte nooit dat enig mens werkelijk en waarachtig terug zou keren die niet iets kende van de plaag van zijn eigen hart, en ik ben er zeker van dat niemand dat weet, als het hen niet plaagt, als zij het geen plaag vinden. Maar in al uw benauwdheden, de beloften van God in Christus Jezus zijn 'in Hem Ja, en in Hem Amen' (1 Kor. 1:20). Wat een zoet woord van genade is dat: 'Vrees niet, want Ik ben met u; zijt niet verbaasd, want Ik ben Uw God!' 'Maar', zegt het ongelooft, 'Heere, er is een diep water van verdrukking daar, en ik durf geen poging te wagen erin te gaan'. 'Wanneer gij door het water zult gaan, zal Ik bij u zijn.' 'Maar daar is een heet vuur, Heere; het is reeds ontstoken, en het schijnt heftig te branden, en ik verwacht dat het steeds heftiger wordt.' 'Wanneer gij door het vuur zult gaan, zult gij niet verbranden, en de vlam zal u niet aansteken.' In uw benauwdheden, uw beproevingen, aanvechtingen, verzegend vuur en verkillend water, beveel ik u dit 'woord van Gods genade'. Moge God uw gedachten bijvallen, u zoet en zalig leiden in de inhoud daarvan, en u doen kennen de waarheid van Zijn kennisgeving^ dat Hij 'krachtiglijk bevonden is een Hulp in benauwdheid', en u nooit verlaat noch begeeft.

'Maar', zegt een kind van God, 'mijn vijanden zijn talrijk; zij zijn zowel doortrapt als machtig, en komen als een stroom; en wat mij betreft, ik voel mij niets dan ij delheid. Ik heb geen kracht meer dan een veertje, en deze stroom zou mij in een ogenblik wegvagen; ik heb geen kracht, geen leven, geen hulp'. Ik kan u dit zeggen, arm kind van God, hoe minder hulp u hebt in uzelf hoe beter, en hoe langer u eraan vastklampt hoe meer u in een benarde toestand bent. Ik heb dit ondervonden. Hoe eerder wij ertoe komen het op te geven, en geen kracht, geen hulp, geen vermogen te hebben, des te beter. Hoor wat de Heere zegt: 'Als de vijand zal komen als een stroom, zal de Geest van de HEERE de banier tegen hem oprichten' (Jes. 59:19). Niet het weefsel van uw eigen rechtschapenheid en uw eigen goedheid; dat moet niet de banierdrager zijn; de Geest van God moet de banierdrager zijn. En de banier die Hij opricht is het kruis van Christus, - de gezegende Verlosser in Zijn bloed en rechtvaardigheid, en dat is een banier tegen alle stromen van de hel. Nu, wat een dierbaar 'woord van genade' is dat voor een arm kind van God! 'Ik beveel u Gode en het woord Zijner genade.'

U zult beseffen, dat wij door zouden kunnen gaan zolang als God ons de tijd en kracht zou geven; maar mijn kracht in mij zegt mij dat ik mij moet inspannen om tot een conclusie te komen. Bent u in een wereld als een woestijn, als getuigen voor God? Zorg ervoor dat u een geloofwaardig getuigenis uitdraagt. Laat de waarheid bij u een zaak van het ogenblik en van gewicht zijn. Neem het serieus op, loop er niet mee te koop, niet met een

belofte, een leerstelling, een bevel, een gebod, of met enige aanverwante zaak. Het is Gods waarheid, en 'het woord van Gods genade'. Een zegen doortrekt het geheel. Gedenkt dat het Gods waarheid is, en wij behoren getuigen voor God te zijn en niet onze eigen behaaglijkheid te raadplegen, ons eigen genot, ons eigen voordeel; maar de eer van God, de heerlijkheid van God, en de zaligheid van onsterfelijke zielen.

'Ik beveel u' de openbaring die God gedaan heeft van Zijn liefde, Zijn genade, Zijn koninklijk gezag, Zijn priesterlijk gezag, en alles wat Hij is en heeft, zoals aan Zijn Kerk geopenbaard, om uw gewetens te reguleren, uw gedrag te reguleren, en heel uw houding in de wereld. Bent u echtgenoten? Hebt uw vrouwen lief; wees geen wildeman voor hen. Sommige mensen handelen naar dat zij denken, dat een vrouw niets behoorde te zijn in de wereld dan een slaaf aan hun voeten, en zij behoorden 'mijn heer' te zijn. Zijn er ook hier die aan deze beschrijving voldoen? Moge God u neermaaien, u als arme zondaren plat op de grond leggen, en u laten weten dat 'hij die zijn vrouw liefheeft, zichzelf liefheeft' en 'geen man haatte ooit zijn eigen vlees'. Bent u vrouwen? Wees gehoorzaam aan uw eigen echtgenoten, als aan de Heere. Bent u ouders? Hebt uw kinderen lief en knuffel ze en voed ze op, in zoverre u daartoe in staat bent, in de vermaning en de vreze Gods. Loop niet met de waarheid te koop en zeg niet: 'O! Omdat ik geloof in de verkiezing zal ik mijn zoons en dochters laten gaan waarheen zij willen; als zij uitverkoren zijn, zullen zij gered worden.' Dat is een hels gebruik van Gods waarheid; het is te koop lopen met de eer van God, en de heerlijkheid van Zijn naam te trotseren. Wees bezorgd om een goed voorbeeld voor uw kinderen te zijn, te handelen als zijnde in de vreze Gods, onder de beleringen van Zijn genade. Bent u kinderen?

Hebt uw ouders lief, en gehoorzaamt hen in de Heere; maar niet als zij willen dat u de Heere ongehoorzaam bent. Bent u een dienaar van God? Misschien zijn er hier onder ons. Geef aantoonbaar bewijs dat het de eer en de heerlijkheid van God en het welzijn van de zielen is die op uw hart ligt; dat u bezorgd bent om getrouwe getuigen te zijn voor God, en niet enig facet van Zijn Goddelijke wil achter te houden of te verbergen. Bent u hoorders of leden van de gemeente? Wees niet het middel dat de dienaar op een dwaalspoor brengt, wees niet het middel dat krachtig uw eigen gedachten bedwelmt, wanneer u uzelf kunt doen afdwalen. God helpe u te handelen in de vreze des Heeren, in de liefde des Heeren, met Gods oog merkbaar op u, en Gods vreze in u! Welke positie u ook vervult, in de wereld, het gezin, of de gemeente, u zult in 'het woord van Gods genade' iets vinden dat bij uw omstandigheden past, bij uw zaak en toestand past. En dit woord, dit gezegende woord, in verbondenheid met de God van het woord, beveel ik u. 'Ik beveel u Gode, en het woord Zijner genade.'

Maar we willen nu

II. ten slotte overwegen, doch voor enkele ogenblikken, wat de apostel zegt van dit woord: 'Die machtig is u op te bouwen'.

Gods wet, als het gevolg van onze zonde, heeft ons tot bouwvallen gemaakt; deed het hele bouwsel ineenvallen, en liet dat alles tot een berg van vuil hout en steen worden, een bende aan smerigheid en duivelachtigheid; alles wat van ons is, in onze natuur of vanuit onze natuur. En toch is het de bedoeling van God die zondaar apart te nemen en zijn denken, zijn gemoed, te doen veranderen naar het beeld van God, en God er Zijn woning maakt; en het is de bedoeling van God het lichaam van de zondaar te nemen en het een tempel van de Heilige Geest te maken, en het uiteindelijk te veranderen en 'te vormen overeenkomstig het verheerlijkte lichaam van Zijn Zoon'; en ziel en lichaam zullen zijn als de ziel en het lichaam van Christus. Maar wie kan een dergelijk gebouw als dit optrekken, denkt u, uit een dusdanige berg afgedankt hout? Wanneer de Heere ons heeft gedood en ons plat op de grond heeft gelegd, en wij vinden in het ik en aan het ik niets dan as, rommel en vuiligheid, wie kan een dergelijk bouwsel optrekken? De Heere, en het woord van Zijn genade; het brandhout trekt Hij uit het vuur, en tegelijk schept Hij de mens opnieuw in Christus Jezus, en uiteindelijk maakt Hij hem gelijkvormig, beide lichaam en ziel, aan het beeld van Zijn Zoon. Dat betekent 'in staat ons op te bouwen' en een gebouw op te richten, zoals God zegt, 'voor een woning voor God, door de Geest', om het samen in Jezus te bouwen, in vereniging met Hem, en elk deel van het gebouw onder de bijzondere zorg en Goddelijke leiding van God en het woord Zijner genade te doen zijn. 'Op deze Rots', zegt Christus, 'zal Ik mijn Kerk bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen' (Matt. 16:18). Is het dan mogelijk, u in betere handen dan deze te bevelen, die zulke machtige wonderen kunnen bewerkstelligen voor zulke walgelijke zondaren? Want, dit zal het wonder van de hemel zijn, en in die mate de wanorde van de hel, dat God uit zulke puinhopen een luisterrijk bouwwerk heeft opgericht, dat Hij 'het huis van Zijn heerlijkheid' noemt; aldus de hele Kerk erend, als een onsterfelijk huis voor Zijn eeuwige bewoning, alwaar voor altijd de

eeuwige Drie-eenheid zal wonen. Hij is 'mchtig u op te bouwen'. En Hij 'is mchtig u op te bouwen', doordat Hij u hier beneden sticht door geloof, hoop, liefde, vreugde, vrede, standvastigheid, en teerheid van geweten, en door ontzag voor God en Zijn waarheid. De Heere is bij machte om het te doen; en 'het woord Zijner genade' in Zijn handen kan het bewerkstelligen.

Maar Hij is bij machte 'u een erfenis te geven onder allen die geheiligd worden'. Er is zulk een geheimenis in het Evangelie van Gods genade dat het mij menigmaal op zoete wijze genoodzaakt heeft groot ontzag te hebben voor God en het vulde mij met verwondering en verbazing. Toen God over Zijn volk sprak, zei Hij: 'Des Heeren erfdeel is Zijn volk; Jakob is het snoer Zijner erfenis' (Deut. 32:9). En een schone erfenis heeft Hij, nietwaar? Niemand dan God zou zich ooit op een dergelijke erfenis als die gefixeerd hebben, daar ben ik zeker van, niet op zulk een erfdeel als deze. Maar het was 'des Heeren doen'. 'Hij vond hem in een land der woestijn, en in een woeste huilende wildernis: Hij voerde hem rondom, Hij onderwees hem. Hij bewaarde hem als Zijn oogappel' (Deut. 32:10). En toen, door de rijkdom van Zijn genade, deed Hij hem gevoelig zeggen: 'De Heere is mijn Deel' en: 'De Heere is het deel van mijn erfenis'. Zodat God het zo bestuurd heeft om Zichzelf het deel van Zijn volk en het volk Zijn deel te doen zijn. En werkelijk, om u de waarheid te zeggen, God noch zij zullen volkomen openbaar komen in Jehova's heerlijkheid die zich aankondigt, totdat het ene deel tot het andere deel komt en zij elkaar genieten; want God heeft gezegd, dat zij die vóór ons naar de hemel zijn gegaan kunnen niet volmaakt zijn zonder ons, en de Heere Jezus Christus Zelf is naar de hemel gegaan, 'van toen af aan verwachtend', terwijl Hij wacht op de troon der heerlijkheid, 'totdat Zijn vijanden tot Zijn voetbank zijn gemaakt' en de hele Kerk samengebracht is om in Hem en met Hem verheerlijkt te worden.

Nu 'ik beveel u Gode, Die mchtig is u dit te geven' in erfenis, en u te geven een zoete openbaring ervan in deze wereld, een vleugje ervan in de voorhof van uw geweten.

Moge de Heere u hiermee zegenen; want het is een erfenis door niemand geëigend dan door Gods 'geheiligden'; en zij zijn waarlijk geheiligd. Wij zouden kunnen opmerken (maar werkelijk, mijn krachten zullen mij niet toestaan door te gaan) dat zij geheiligd zijn door de Vader, door de Zoon, en door de gezegende Geest; en wanneer zij thuis gebracht worden, zo met eer geheiligd zijn dat engelen hen dienen, en verder gaan, als het ware, met een plechtige zegen: 'De vrouw van het Lam komt en maakt zich op voor haar man'. Inderdaad vinden de heilige engelen het een eer te wachten op ons terwijl wij hier zijn; en hoe zal het zijn wanneer wij opstaan in die onuitsprekelijke heerlijkheid van de Heere het Lam, om volkomen die erfenis te bezitten die God voor ons weggelegd heeft?

In de handen van deze God, en het woord Zijner genade, beveel ik u. Heere! Neem ons allen in Uw hoede, omwille van de Verlosser. Amen.